

Orgelspel

Voorbereiding

Woord van welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Openingslied: Lied 834 : 1, 2 en 3 (vernieuw Gij mij , o eeuwig licht)

1. *Vernieuw Gij mij, o eeuwig Licht!
God, laat mij voor uw aangezicht,
geheel van U vervuld en rein,
naar lijf en ziel herboren zijn.*
2. *Schep, God, een nieuwe geest in mij,
een geest van licht, zo klaar als Gij;
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt
en ga de weg die U behaagt.*
3. *Wees Gij de zon van mijn bestaan,
dan kan ik veilig verder gaan,
tot ik U zie, o eeuwig Licht,
van aangezicht tot aangezicht.*

Groet en bemoediging

Voorg. De Heer zij met u

Aanwezigen: Ook met u zij de Heer

voorg. Onze hulp is de Naam van de Heer

Aanwezigen: Die hemel en aarde gemaakt heeft

voorg. Die niet loslaat het werk van zijn handen

Aanwezigen Maar trouw is in eeuwigheid. Amen.

Gebet op de drempel: Lied 32a ; 1 en 2 (Gelukkig ben je als je schuld bekent)

1. *Gelukkig ben je als je schuld bekend
Je fouten zonder omhaal toe kunt geven
Want god vergeeft je als je eerlijk bent
En opgelucht begin je een nieuw leven
En opgelucht begin je een nieuw leven*
2. *Wie naar u zoekt zal u ook vinden, god
Zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken
De plaats waar ik kan schuilen dat bent u
Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen
Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen*

Kyriegebed

Glorialied: Lied 909 : 1, 2 en 3 (Wat God doet dat is welgedaan)

- 1. Wat God doet, dat is welgedaan,
zijn wil is wijs en heilig.
'k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,
die hand geleidt mij veilig.
In nood is mij
zijn trouw nabij.
Ja Hij, de Heer der Heren,
blijft eeuwig wijs regeren.*
- 2. Wat God doet, dat is welgedaan.
Hij is mijn licht en leven.
Ik wil mijzelf van nu voortaan
blijmoedig aan Hem geven,
omdat ik weet
in vreugd en leed:
zijn vaderlijke ontferming
blijft eeuwig mijn bescherming.*
- 3. Wat God doet, dat is welgedaan,
daar laat ik het bij blijven.
Al moet ik door de engten gaan
waar mij de dood zal drijven
als God mij leidt
kan ik de tijd
van duisternis verdragen:
ik zal zijn licht zien dagen.*

Dienst van het Woord

Gebed om het licht van de Geest

Lezen: 2 Koningen 5 : 1 - 27 (BGT)

Naäman was de legerleider van de koning van Aram. Hij was een belangrijke man, en de koning had veel vertrouwen in hem. Want Naäman had met het leger van Aram een grote overwinning behaald. Daar had de Heer voor gezorgd. Naäman was een dappere soldaat, maar hij had een ernstige huidziekte.

Er kwamen vaak Arameeërs naar Israël om te roven en te stelen. Op één van die tochten hadden ze een jong meisje uit Israël meegenomen naar hun land. Dat meisje was nu een slavin van de vrouw van Naäman. Op een keer zei ze tegen haar meesteres: 'Ach, kon uw man maar naar de profeet in Samaria gaan. Die zou hem wel beter maken!' Toen Naäman dat hoorde, ging hij naar de koning van Aram. Hij vertelde hem wat het meisje uit Israël gezegd had. De koning zei tegen Naäman: 'Ga maar naar Samaria. Ik zal u wel een brief meegeven voor de koning van Israël.'

Naäman ging op weg naar Israël. Hij had 300 kilo zilver bij zich, 60 kilo goud en tien stel nieuwe kleren. Ook had hij de brief van zijn koning bij zich. Die gaf hij aan de koning van Israël. Er stond het volgende in: 'Deze brief geef ik mee aan mijn dienaar Naäman. Ik hoop dat u hem zult genezen van zijn ziekte.' Toen de koning van Israël de brief gelezen had, werd hij bang, en hij scheurde zijn kleren. Hij zei: 'Ik kan niet beslissen over dood en leven. Ik ben God toch niet? Hoe kan de koning van Aram mij nu vragen om iemand van een ziekte te genezen? Ik vertrouw het niet, ik denk dat hij weer oorlog wil!' De profeet Elisa hoorde dat de koning van Israël zijn kleren gescheurd had. Toen stuurde hij het volgende bericht naar de koning: 'Waarom hebt u uw kleren gescheurd? Laat die man naar mij toe komen. Dan zal hij zien dat er in Israël een echte profeet is!'

Toen reed Naäman met zijn paarden en zijn wagen naar het huis van Elisa. Daar bleef hij buiten wachten. Elisa stuurde iemand naar hem toe met de volgende boodschap: 'U moet u gaan wassen in de Jordaan, en zeven keer onder water gaan. Dan zal uw huid weer gezond

worden.' Toen Naäman dat hoorde, werd hij kwaad. Hij zei: 'Die man kan toch zelf wel naar buiten komen en bidden tot de Heer, zijn God? Als hij dan met zijn hand over de zieke plek strijkt, zal mijn huid wel weer gezond worden! En wat moet ik bij de Jordaan? Er zijn toch ook rivieren bij Damascus? Rivieren zoals de Abana en de Parpar. Die zijn beter dan alle rivieren in Israë! Dan kan ik me net zo goed daarin wassen.' Kwaad reed hij weg.

Maar zijn dienaren kwamen achter hem aan en zeiden: 'Meester, als die profeet u iets moeilijks had gevraagd, had u het vast en zeker gedaan. En nu heeft hij alleen maar gezegd: 'Was u, dan zult u genezen zijn.'" Toen ging Naäman toch naar de Jordaan. Hij ging zeven keer onder water, zoals de profeet Elisa gezegd had. Zijn huid werd weer gezond, en zo glad als de huid van een kind. Naäman was genezen.

Daarna ging Naäman terug naar de profeet Elisa, met al zijn dienaren. Hij zei tegen hem: 'Nu weet ik zeker dat de God van Israë! de enige God in de hele wereld is. Neem daarom alstublieft een geschenk van mij aan.' Maar Elisa antwoordde: 'Ik zal niets van u aannemen. Dat is zo zeker als de Heer leeft. En ik doe alleen wat hij tegen mij zegt.' Naäman vroeg het hem nog eens, en nog eens. Maar Elisa bleef weigeren.

Toen zei Naäman: 'Ik zie dat u echt niets wilt hebben. Maar als u het goedvindt, wil ik graag wat aarde meenemen uit dit land, zo veel als twee ezels kunnen dragen. Op die aarde wil ik een altaar bouwen om offers te brengen aan de Heer. Ik zal nooit meer offeren aan andere goden. Ik hoop alleen dat de Heer mij één ding wil vergeven. Als mijn meester naar de tempel van zijn god Rimmon gaat om daar te bidden, dan leunt hij altijd op mijn arm. Ik moet dan samen met hem voor Rimmon knielen. Ik hoop dat de Heer mij dat zal vergeven.' Elisa antwoordde: 'Maakt u zich daarover maar geen zorgen.'

Toen ging Naäman terug naar huis. Meteen daarna kreeg Gechazi, de knecht van Elisa, een idee. Hij zei bij zichzelf: Mijn meester wilde niet één geschenk aannemen van die Naäman uit Aram. Zo zeker als de Heer leeft, ik ga hem achterna. Want ik wil zelf iets van hem hebben! Gechazi rende achter Naäman aan. Toen die hem aan zag komen, sprong hij van zijn wagen af en ging naar hem toe. Naäman vroeg: 'Is alles in orde?' 'Jazeker,' antwoordde Gechazi. 'Maar mijn meester heeft een boodschap voor u. Er zijn twee jonge profeten bij hem gekomen uit het bergland van Efraïm. Wilt u misschien voor hen 30 kilo zilver en twee stel nieuwe kleren aan mij meegeven?' Naäman antwoordde: 'U mag wel 60 kilo zilver meenemen!' Hij wilde absoluut dat Gechazi dat zou aannemen, en liet twee zakken vullen. In allebei de zakken zat 30 kilo zilver en een stel kleren. Hij stuurde twee knechten met Gechazi mee om die zakken te dragen. Toen Gechazi en de twee knechten bij de stad aankwamen, nam Gechazi de zakken over. Hij stuurde de knechten terug naar Naäman, en bracht de zakken naar zijn eigen huis.

Daarna ging Gechazi weer naar zijn meester, de profeet Elisa. Die vroeg hem: 'Waar kom je vandaan, Gechazi?' Gechazi antwoordde: 'Ik ben niet weg geweest.' Toen zei Elisa: 'Ik heb heus wel gezien dat er iemand van zijn wagen kwam en naar jou toe ging. Is dat jouw manier om geld en kleren te krijgen? En olijftuinen en wijngaarden, schapen, geiten en koeien, en slaven en slavinnen? Dit is je straf: Naäman is nu gezond. Maar jij en al je nakomelingen zullen dezelfde huidziekte krijgen als hij.' Toen ging Gechazi weg bij zijn meester. Zijn huid was zo wit geworden als sneeuw.

Lied 350 : 1, 3, 6 en 7 (Het water van de grote vloed)

- 1. Het water van de grote vloed
en van de zee zo rood als bloed,
dat is de aardse moederschoot,
dat is de diepte van de dood.*
- 2. Want al het water wast niet af,
dat wij verzinken in dit graf,
tenzij de duif die nederdaalt
ons uit den hoge vrede haalt.*
- 3. Tot ondergang zijn wij gedoemd,
als God ons niet bij name noemt,
maar God zij dank, Hij doet ons gaan
door 't water van de doodsjordaan.*

6. *Naäman, nu niet meer onrein,
mag onder uw beminden zijn.
Ja, alle volken zijn in tel
bij U, o God van Israël.*

7. *Gij heft de aarde aan het licht
door diepte heen en door gericht,
eens zal zij bloeien als een roos,
een dal van rozen, zondeloos!*

Lezen: Marcus 1 : 39 – 45 (NBV)

In heel Galilea bracht hij het nieuws in de synagogen en dreef hij demonen uit. Er kwam iemand naar hem toe die aan huidvraat leed; hij smeekte hem om hulp en zei, terwijl hij op zijn knieën viel: 'Als u wilt, kunt u mij rein maken.' Jezus kreeg medelijden, stak zijn hand uit raakte hem aan en zei: 'Ik wil het, word rein.' En meteen verdween zijn huidvraat en hij was rein. Jezus stuurde hem weg met de ernstige waarschuwing: 'Denk erom dat u tegen niemand iets zegt, maar ga u aan de priester laten zien en breng het dat Mozes heeft voorgeschreven, als getuigenis voor de mensen.' Maar toen de man vertrokken was, ging hij overal breeduit rondvertellen wat er gebeurd was, met als gevolg dat Jezus niet langer openlijk in een stad kon verschijnen, maar op eenzame plaatsen buiten de steden moest blijven. Toch bleven de mensen van alle kanten naar hem toe komen.

Lied: 856 ; 1, 2, 3 en 4 (U God, hebt mij opgericht)

1. *U, God, ebt mij opgericht!
Lang was ik aan bed gebonden,
lijf en ziel zijn niet gezwicht,
hebben weer hun kracht gevonden.
Nieuwe dagen vangen aan;
dankbaar kom ik voor U staan.*

2. *Troostend ging Gij met mij mee,
zelfs toen in de bangste nachten,
in die aangolvende zee
ik mijn ondergang verwachtte.
Die het stille schreien hoort,
droeg mij ook het duister door.*

3. *Als de dag de nacht verdringt
en het land in licht gehuld is,
als de zon de hemel vindt
die van vogelzang vervuld is,
klinkt het heel de wereld door.
Ik mag zingen in dat koor!*

4. *Hoe de nacht ook dreigt en dringt,
Morgenster, U zie ik dagen!
Want zolang de schepping zingt,
word ik daarop meegedragen.
Waar mijn leven nieuw begon
weet ik U mijn levensbron!*

Verkondiging

Orgelspel

Lied 391 : 1, 2, 3 en 4 (Hij ging van stad tot stad)

1. *Hij ging van stad tot stad, Hij sprak:
"tot u ben Ik gezonden".
Voor zieken en gewonden
had Hij een woord, een onderdak.
Refrein:
Alles heeft Hij welgedaan.
Tot wie zou ik anders gaan?*

2. *Hij gaf aan blinden het gezicht,
de nacht heeft hij verdreven,
gaf doden weer het leven,
waar Hij voorbijging werd het licht.
Refrein:
Alles heeft Hij welgedaan.
Tot wie zou ik anders gaan?*

3. *Daags voordat Hij gestorven is
heeft Hij het brood genomen:
"Hiertoe ben ik gekomen,
doet dit tot mijn gedachtenis."
Refrein:
Alles heeft Hij welgedaan.
Tot wie zou ik anders gaan?*

4. *En alwie Jezus' naam belijdt
zal wonderen verrichten
en als een lamp verlichten
de lange gang van onze tijd.
Refrein:
Alles heeft Hij welgedaan.
Tot wie zou ik anders gaan?*

Dienst van de voorbeden en gaven

Voorbeden, stil gebed, het Onze Vader

Lied 534 : 1, 2, 3 en 4 (Hij die de blinden weer liet zien)

1. *Hij die de blinden weer liet zien,
hun ogen kleur liet ondervinden,
is zelf het licht dat ruimte geeft,
ons levenslicht, de Zoon van God.*

2. *Hij die de lammen lopen liet,
hun dode krachten deed ontvlammen,
is zelf de weg tot waar geluk:
ons levenspad, de Zoon van God.*

3. *Hij die de armen voedsel gaf,
met overdaad hen kwam verwarmen,*

*is zelf het brood dat honger stilt:
ons levensbrood, de Zoon van God.*

4. *Hij die de doven horen deed,
hun eigen oren deed geloven,
is zelf het woord dat waarheid spreekt:
het levend woord, de Zoon van God.*

Zegen

Inleiding:

Opdat wij niet krachteloos zijn, niet moedeloos worden, niet door angst bevangen raken, legt de Heer Zijn hand op ons leven en spreekt Hij Woord tot ons. Ten zegen.

Opdat ook wij onze handen zegenend kunnen aanraken en onze woorden zullen genezen

De Heer zegent u en Hij beschermt u.

De Heer laat het licht van zijn gelaat over u schijnen en hij is u genadig

De Heer wendt u zijn gelaat toe en Hij geeft u vrede.

Orgelspel